

[Den fungerende Finansminister.]

ved at stille Ændringsforslag, naar han ikke er til Stede, men nu kan det ærede Medlem jo prøve, hvad der kan opnaas ved et Frieri til den fraværende Finansminister.

Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at nogen Forudsætning er brudt ved det Forslag, der her er stillet om at opkræve en ekstra Kvartalsskat paa Grundlag af Ligningen i 1931. Det erkendtes jo nemlig allerede i Juni 1932, at der skulde skaffes Dækning for indværende Aars Underskud, og det erkendtes, at der til denne Dækning kunde udkræves forøget direkte Skat. Regeringen har ogsaa i god Tid forelagt Forslag herom, men Forslagene blev mødt med Modstand, ikke mindst hos det ærede konservative Parti. Nu er Finansaaret omtrent forbi, men Underskuddet i Finansaaret er fremdeles udækket, og det er nu paa høje Tid, at det bliver dækket. Den indirekte Beskatning er jo gennemført.

Tilbage er saa i Virkeligheden kun at gennemføre den Skattelov, som her foreligger. At nægte sin Medvirken dertil, saaledes som det konservative Folkeparti hidtil har gjort ikke blot overfor det Forslag, her foreligger, men ogsaa overfor Forslag, der for længst er stillet i Rigsdagen, men nu ikke foreligger mere, er i Virkeligheden det samme som at gøre Brud paa givet Tilsagn.

I det Dokument, der findes om Dækningsspørgsmaalet, Dokumentet af Juni 1932 — Titelen er: Ændringsforslag til tredie Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Midler til Dækning af Udgifter til Krisehjælp til Landbrugere og arbejdsløse —, staar der, at den direkte Beskatning først bør opkræves i Finansaaret 1933—34. Efter Forslaget forfalder denne ekstra Kvartalsskat ogsaa først den 31. Marts 1933 og kan følgelig først opkræves i Skatteaaret 1933—34.

At ligne den ekstra Kvartalsskat nu paa 1932 vil være ensbetydende med, at Opkrævningen først kan finde Sted hen paa Efteraaret. Praktisk talt er der altsaa ingen Mulighed for at gaa den Vej, medmindre man endnu i lang Tid vil stille Staten i den Situation, at der ikke kan skaffes Dækning for de afholdte Udgifter. Alle ved jo, at Staten maa have sine Udgifter for 1932—33 dækket, og have dem dækket snarest ske kan, og det er ogsaa en Kendsgerning, at det konservative Folkeparti har været med til i den Betænkning, som jeg citerede, at give Udtryk for, at

Dækningen skulde finde Sted; men hidtil har det konservative Folkeparti stillet sig afvisende overfor de Forslag, som Regeringen har stillet for at faa den fornødne Dækning tilvejebragt.

Prieme: Ved Finanslovens første Behandling fremdrog jeg her i Tinget Spørgsmaalet om Andels- og Brugsforeningernes Beskatning, og det kan ikke undre, at dette Spørgsmaal paa ny fremdrages, efter at der nu til Afgørelse her i Tinget er fremlagt Skattelovforslag af saa overordentlig stor Rækkevidde, som Tilfældet er. Ved disse Skattelovforslag bringer man Borgernes Skatteevne til Bristepunktet, og til de Medlemmer af de Partier, der nu tilslutter sig disse Forslag, vil jeg sige, at saafremt man ikke forstaar dette, vil man sikkert snart faa det at vide, naar man kommer ud til Vælgerne.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen talte imod en saadan Beskatning. Jeg ved ikke med hvilken Ret og med hvilken Adkomst. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan tale paa Detailhandlernes Vegne eller kan have haft nogen som helst Tilknytning til Mennesker, der beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, thi saa vilde det ærede Medlem vide, at det er Krav, som i mange Aar har været rejst. Det er ikke ret og rimeligt, at man til Stadighed her i Landet opretholder et saa urimeligt Forhold som Brugsforeningernes vedvarende Skattefrihed.

Til den højttærede Handelsminister, som nu ogsaa fungerer som Finansminister, vil jeg sige dette, at saafremt man vedblivende opretholder denne Urimelighed i Lovgivningen, da vil vi ikke være fjernt fra dette, at det vil være en Nødvendighed for andre handlende, saafremt de ønsker at eksistere, at forsøge at omlægge deres Virksomheder paa lignende Maade. Jeg vil derfor henstille, at man ikke stiller sig afvisende overfor dette Spørgsmaal, men at man tager det op til Overvejelse sammen med de Skattelovforslag, der nu ligger paa Rigsdagens Bord.

Clausager: Jeg skal ingenlunde paa dette Tidspunkt optage en Debat med det ærede Medlem Hr. Korsgaard, selv om han har rettet mange og stærke Angreb paa Venstre. Det var ganske vist ikke saa kraftigt som i Eftermiddags. Det var nærmest en opvarmet Ret, vi fik, men den smagte da alligevel af det samme. Det lader jeg nu ligge. Jeg har hørt sige en Gang, at vi Mennesker gaar med vore Fejl skrevet paa Ryggen, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard synes ogsaa at have det saadan; han ser